

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága felperesnek jt. által képviselt Közép-dunántúli Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság tatabányai (Simmelweis u. 1.) székhelyű alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Veszprémi Munkaügyi Bíróságon folyt perében a 2007. március 9. napján meghozott 2.M.607/2006/5. számú jogerős ítélet ellen az alperes részéről 6. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Veszprémi Munkaügyi Bíróság 2.M.607/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 1984. november 13-tól 1994. szeptember 30-ig geológus, 1994. október 1-től 1998. augusztus 14-ig geológiai és MEO csoportvezető, 1998. augusztus 15-től 2000. október 18-ig főgeológus munkakört töltött be teljes munkaidőben. Bányageológusi munkakörben föld alatti műszakjainak száma 403 volt. A felperes 2006. június 26-án nyújtott be az alpereshez szolgálati idő elismerési kérelmet karkedvezmény figyelembevételével. Az alperes a felperesnek 1967. június 9. és 2006. június 26. között fennállott jogviszonyaival 36 év 311 nap szolgálati időt ismert el, melyből a 2286 teljesített földalatti műszak alapján 8 év 276 nap jogosít karkedvezményre. Ezt határozatot az alperes másodfokú szerve 2006. október 18-án kelt 35-03326/2006/0011 F: 281/2006. számú jogerős határozattal helybenhagyta.

A felperes keresetében a határozat alperesi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Előadta, hogy 1984. november 13-tól 2000. október 18-ig végig olyan munkakörben dolgozott, mely karkedvezményre jogosítja. Előadta, hogy munkaidejének 3/4 részét földalatti munkavégzéssel töltötte.

A munkaügyi bíróság ítéletével az alperes másodfokú szervének határozatát a korkedvezményre vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és megállapította, hogy a felperes jogosult az 1984.november 13. és 2000. október 18-a közötti időszak alapján korkedvezményre, kötelezte alperest új határozat meghozatalára, az öregségi nyugdíjra jogosító korhatárhoz képest a korkedvezményes idő megállapítására. Indokolása szerint megállapítható, hogy a felperes a perbeli időszakban munkaideje 3/4-ét volt köteles munkanaponként földalatti munkavégzéssel tölteni, amennyiben földalattinak minősítette a munkáltató a munkanapját. Munkaköre nem minősült állandó földalatti munkakörnek, voltak olyan munkanapjai, amelyeket nem földalatti munkavégzéssel kellett tölteni a munkaköri leírásának megfelelően. Ez a tény és az ezen munkanapok nyilvánvalóan elenyésző száma nem jelenti azt, hogy a felperes nem jogosult a korkedvezményre.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérve. Előadta, hogy a felperes csak esetenként teljesített földalatti műszakot, aminek megfelelő korkedvezményes idő számára elfogadásra került. Alaptalan tehát a felperes ezt meghaladó igényét jogszerűnek tekintő bírói ítélet. Jogszabálysértésként a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 8. §-ára és a Tny. végrehajtására kiadott 168/1997.(X.6.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának /5/ bekezdésére hivatkozott.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak miatt nem alapos.

A Tny. 8. §-a szerint aki 2007. január 1-je előtt a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végzett, az a 2000. december 31-én hatályos rendelkezések szerint korkedvezményben részesül. A Vhr. 2. §-a /5/ bekezdése értelmében a korkedvezményre jogosító munkakörök (munkahelyek) jegyzékében felsorolt munkaköri meghatározásokat kiterjesztően értelmezni nem lehet. Az abban használt meghatározástól eltérő megjelölésű munkakört csak akkor lehet korkedvezményre jogosító munkakörnek tekinteni, ha

- a) az eltérő megjelölés a jegyzékben felsorolt munkakörnek szűkített meghatározása, vagy
- b) az eltérés csak az elnevezésben mutatkozik, maga a munkakör - a munkaköri leírásból megállapíthatóan - a jegyzékben felsorolt munkakörrel azonos.

A Vhr. 1. számú melléklete első munkaköri főcsoportja a föld alatt végzett munka. E címszó tartalmazza a bányageológus munkakört is.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes munkáltatójánál végzett bányageológusi munkát, geológus, geológiai és MEO csoportvezető,

valamint főgeológusi munkakörben. A vitás az ügyben az volt, hogy a felperes bányageológusi munkakörben az általa igényelt teljes időszakban munkaidejének legalább 3/4 részét föld alatt töltötte-e. E kérdés tisztázása végett a bíróság megkereste a felperes volt munkáltatóját, melynek válasza alapján megállapította, hogy a felperes a vizsgált időszakban munkaideje 3/4-ét volt köteles munkanapokként föld alatti munkavégzéssel eltölteni, amennyiben földalattinak minősült a munkanapja. Munkaköre nem minősült állandó földalatti munkakörnek, voltak olyan munkanapjai, amelyet nem földalatti munkavégzéssel kellett töltenie a munkaköri leírásának megfelelően. A munkaügyi bíróság ezen közlést egybevetve a per egyéb adataival azt a következtetést vonta le, hogy azok a munkanapok, melyeket a felperes nem földalatti munkavégzéssel töltött, elenyésző számúak voltak, így a felperes jogosult a korkedvezményre.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal az állításával, hogy a bíróság a munkáltató nyilatkozatának a per egyéb adataival való egybevetése során megsértette a Tny. és a Vhr. említett rendelkezéseit.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértést nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A fenti indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 79. §-a /1/ bekezdése szerint felszámítható költsége nem merült fel, ezért perköltség viseléséről rendelkezni nem kellett.

Az eljárás a Tny. 81. §-a szerint illeték és költségmentes. A tárgyi illetékmentesség folytán az illeték viseléséről is szükségtelen volt a rendelkezés.

Budapest, 2008. április 22.

**Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, Dr.Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok